

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

22 septembrie 2016*

„Acțiune în anulare — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Schimb automat de informații — Înmatricularea vehiculelor — Date dactiloscopice — Cadru juridic aplicabil ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona — Dispoziții tranzitorii — Temei juridic derivat — Distincție între actele legislative și măsurile de punere în aplicare — Consultarea Parlamentului European — Inițiativa unui stat membru sau a Comisiei Europene — Norme privind votul”

În cauzele conexe C-14/15 și C-116/15,

având ca obiect două acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE, introduse la 14 ianuarie 2015 și, respectiv, la 6 martie 2015,

Parlamentul European, reprezentat de F. Drexler, de A. Caiola și de M. Pencheva, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M.-M. Joséhidès, de K. Michael și de K. Pleśniak, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de:

Republica Federală Germania, reprezentată de T. Henze și de A. Lippstreu, în calitate de agenți,

și

Regatul Suediei, reprezentat de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de U. Persson, de N. Otte Widgren, de E. Karlsson și de L. Swedenborg, în calitate de agenți,

interveniente,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul L. Bay Larsen (raportor), președinte de cameră, și domnii D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan și M. Vilaras, judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

* Limba de procedură: franceza.

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 iunie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin intermediul cererilor introductive în cauzele C-14/15 și C-116/15, Parlamentul European solicită anularea, pe de o parte, a Deciziei 2014/731/UE a Consiliului din 9 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date privind înmatricularea vehiculelor (VRD) în Malta (JO 2014, L 302, p. 56), a Deciziei 2014/743/UE a Consiliului din 21 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește înmatricularea vehiculelor (VRD) în Cipru (JO 2014, L 308, p. 100) și, respectiv, a Deciziei 2014/744/UE a Consiliului din 21 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește înmatricularea vehiculelor (VRD) în Estonia (JO 2014, L 308, p. 102), precum și, pe de altă parte, a Deciziei 2014/911/UE a Consiliului din 4 decembrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele dactiloscopice în Letonia (JO 2014, L 360, p. 28) (denumite în continuare, împreună, „deciziile atacate”).

Cadrul juridic

Tratatul de la Prüm

- 2 Articolul 34 alineatul (2) din Tratatul încheiat între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale, semnat la Prüm (Germania) la 27 mai 2005 (denumit în continuare „Tratatul de la Prüm”) are următorul cuprins:

„Transmiterea datelor cu caracter personal reglementată de prezentul Tratat nu poate avea loc decât după ce dispozițiile prezentului capitol au fost transpuse în legislația națională aplicabilă pe teritoriile părților contractante implicate în această transmitere. Comitetul de Miniștri prevăzut la articolul 43 constată prin decizie dacă aceste condiții sunt îndeplinite.”

- 3 Articolul 43 alineatul (1) din acest tratat prevede:

„Părțile contractante înființează un comitet compus din miniștri ai părților contractante. Acest comitet de miniștri adoptă deciziile necesare pentru transpunerea și aplicarea prezentului tratat. Deciziile comitetului de miniștri sunt adoptate cu unanimitate de toate părțile contractante.”

Dreptul Uniunii

Decizia 2008/615/JAI

- 4 Considerentul (1) al Deciziei 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO 2008, L 210, p. 1) are următorul cuprins:

„Ca urmare a intrării în vigoare a [Tratatului de la Prüm], prezenta inițiativă este înaintată [...] cu scopul de a încorpora conținutul dispozițiilor Tratatului de la Prüm în cadrul legal al Uniunii Europene.”

- 5 Articolul 1 din această decizie prevede:

„Prin prezenta decizie, statele membre intenționează să accelereze cooperarea transfrontalieră în domeniile reglementate de titlul VI din [Tratatul UE] și, în special, schimbul de informații între autoritățile cu atribuții de prevenire și cercetare a infracțiunilor. În acest scop, prezenta decizie cuprinde norme în următoarele domenii:

- (a) dispoziții privind condițiile și procedura de transfer automatizat al profilurilor ADN, al datelor dactiloscopice și al anumitor date referitoare la înmatricularea vehiculelor la nivel național (capitolul 2);

[...]”

- 6 Capitolul 6 din decizia menționată stabilește dispozițiile generale privind protecția datelor în cadrul schimbului de informații prevăzut de aceeași decizie.

- 7 Articolul 25 alineatele (2) și (3) din Decizia 2008/615, inclus în capitolul 6 al acesteia, este redactat astfel:

„(2) Transmiterea datelor cu caracter personal reglementată de prezenta decizie nu poate avea loc decât după ce dispozițiile prezentului capitol au fost puse în aplicare în legislația națională aplicabilă pe teritoriile statelor membre implicate în această transmitere. Consiliul decide în unanimitate dacă această condiție a fost îndeplinită.

(3) Alineatul (2) nu se aplică acelor state membre în care transmiterea de date cu caracter personal reglementată de prezenta decizie a început deja ca urmare a [Tratatului de la Prüm].”

- 8 Potrivit articolului 33 din această decizie, intitulat „Măsurile de punere în aplicare”, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată și după consultarea Parlamentului, adoptă măsurile necesare punerii în aplicare a acestei decizii la nivelul Uniunii.

Decizia 2008/616/JAI

- 9 Articolul 20 din Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI (JO 2008, L 210, p. 12) are următorul cuprins:

„(1) Consiliul adoptă decizia menționată la articolul 25 alineatul (2) din Decizia [2008/615] în temeiul unui raport de evaluare bazat pe un chestionar.

(2) În ceea ce privește schimbul automat de date în conformitate cu capitolul 2 din Decizia [2008/615], raportul de evaluare se bazează de asemenea pe o vizită de evaluare și pe un test-pilot care vor fi realizate după ce statul membru în cauză a informat Secretariatul General în conformitate cu articolul 36 alineatul (2) prima teză din Decizia [2008/615].

(3) Detaliile suplimentare ale procedurii sunt prevăzute în capitolul 4 din anexa la prezenta decizie.”

Deciziile atacate

10 Deciziile atacate, care vizează, pe de o parte, Decizia 2008/615, în special articolul 25 din aceasta, și, pe de altă parte, Decizia 2008/616, în special articolul 20 și capitolul 4 din anexa la aceasta, prevăd în considerentele (1)-(3):

„(1) În conformitate cu Protocolul privind dispozițiile tranzitorii anexat la Tratatul [UE], la Tratatul [FUE] și la Tratatul [CEEA], actele instituțiilor, ale organelor, ale oficiilor și ale agențiilor Uniunii adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona continuă să producă efecte juridice atât timp cât aceste acte nu vor fi fost abrogate, anulate sau modificate în temeiul tratatelor.

(2) În consecință, se aplică articolul 25 din Decizia [2008/615], iar Consiliul trebuie să decidă în unanimitate dacă statele membre au pus în aplicare dispozițiile capitolului 6 din respectiva decizie.

(3) Articolul 20 din Decizia [2008/616] prevede că deciziile menționate la articolul 25 alineatul (2) din Decizia [2008/615] se adoptă în temeiul unui raport de evaluare bazat pe un chestionar. În ceea ce privește schimbul automatizat de date în conformitate cu capitolul 2 din Decizia [2008/615], raportul de evaluare se bazează pe o vizită de evaluare și pe un test-pilot.”

11 Articolul 1 din Decizia 2014/731 prevede:

„În scopul căutării automatizate a datelor privind înmatricularea vehiculelor (VRD), Malta a pus în aplicare pe deplin dispozițiile generale privind protecția datelor din capitolul 6 din Decizia [2008/615] și poate primi și furniza date cu caracter personal în temeiul articolului 12 din respectiva decizie începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii.”

12 Articolul 1 din Decizia 2014/743 precizează:

„În scopul căutării automatizate a datelor privind înmatricularea vehiculelor (VRD), Cipru a pus în aplicare pe deplin dispozițiile generale privind protecția datelor din capitolul 6 din Decizia [2008/615] și poate primi și furniza date cu caracter personal în temeiul articolului 12 din respectiva decizie începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii.”

13 Articolul 1 din Directiva 2014/744 are următorul cuprins:

„În scopul căutării automatizate a datelor privind înmatricularea vehiculelor (VRD), Estonia a pus în aplicare pe deplin dispozițiile generale privind protecția datelor din capitolul 6 din Decizia [2008/615] și poate primi și furniza date cu caracter personal în temeiul articolului 12 din respectiva decizie începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii.”

14 Articolul 1 din Decizia nr. 2014/911 are următorul cuprins:

„În scopul căutării automatizate a datelor dactiloscopice, Letonia a pus în aplicare pe deplin dispozițiile generale privind protecția datelor din capitolul 6 din Decizia [2008/615] și poate primi și furniza date cu caracter personal în temeiul articolului 9 din respectiva decizie începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii.”

Procedura în fața Curții și concluziile părților

15 Parlamentul solicită Curții:

- anularea deciziilor atacate și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

16 Consiliul solicită Curții:

- respingerea acțiunilor ca fiind neîntemeiate în ceea ce privește primul motiv, precum și primul aspect al celui de al doilea motiv și primele două elemente ale celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, lăsând la aprecierea Curții al treilea element al celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv;
- în subsidiar, în caz de anulare a deciziilor atacate, menținerea efectelor acestora până la înlocuirea lor prin noi acte și
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

17 Prin decizia președintelui Curții din 8 aprilie 2015, cauzele C-14/15 și C-116/15 au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii scrise și a procedurii orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

18 Prin deciziile președintelui Curții din 24 iunie 2015, au fost admise, în cauzele C-14/15 și C-116/15, cererile de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulate de Republica Federală Germania și de Regatul Suediei. Republica Federală Germania nu a luat însă parte la nicio fază a prezentei proceduri.

Cu privire la acțiuni

19 Parlamentul invocă două motive în susținerea acțiunilor sale, întemeiate pe alegerea unui temei juridic eronat sau nelegal pentru deciziile atacate și, respectiv, pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură cu ocazia adoptării acestor decizii.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe alegerea unui temei juridic eronat sau nelegal

Argumentele părților

20 Cu titlu introductiv, Parlamentul susține că articolul 9 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii (denumit în continuare „Protocolul privind dispozițiile tranzitorii”) referitor la actele adoptate în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană înainte de intrarea în vigoare a Tratatului

de la Lisabona trebuie să fie interpretat în sensul că menține numai efectele materiale ale actelor din fostul „al treilea pilon”, iar nu procedurile decizionale la care se referă aceste acte. În consecință, aceste proceduri nu ar mai putea fi utilizate, întrucât ele nu mai sunt prevăzute în tratate.

- 21 Parlamentul arată că deciziile atacate se întemeiază pe articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 și susține că această dispoziție trebuie să fie interpretată în sensul că instituie o procedură referitoare la adoptarea unor acte legislative.
- 22 Parlamentul subliniază în această privință că, la data adoptării deciziei respective, articolul 34 alineatul (2) litera (c) UE prevedea două proceduri distincte pentru adoptarea actelor legislative și a măsurilor de punere în aplicare și că numai procedura referitoare la actele legislative presupunea o decizie a Consiliului în unanimitate, precum cea impusă prin articolul 25 alineatul (2) din decizia menționată. În plus, adoptarea unor măsuri de punere în aplicare a aceleiași decizii ar fi reglementată în mod specific prin articolul 33 din aceasta, ceea ce ar implica faptul că măsurile adoptate în temeiul unei alte dispoziții din Decizia 2008/615 nu ar putea fi calificate drept „măsuri de punere în aplicare”. În sfârșit, în timp ce, ca urmare a introducerii acțiunii Parlamentului care a determinat pronunțarea Hotărârii din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul (C-317/13 și C-679/13, EU:C:2015:223), Consiliul ar fi adăugat cuvântul „aplicare” în titlul diverselor decizii adoptate în temeiul unor acte care fac parte din fostul „al treilea pilon”, această din urmă instituție nu ar fi efectuat o modificare comparabilă a titlului deciziilor atacate.
- 23 Or, în măsura în care legiuitorul Uniunii nu ar fi niciodată obligat să delege sau să confere competențe, un act dat ar putea fi adoptat uneori fie ca act legislativ, fie ca măsură de punere în aplicare, în funcție de alegerea efectuată de acest legiuitor.
- 24 În consecință, deciziile atacate ar trebui considerate acte legislative și ar trebui fondate, prin urmare, pe aceleași temeuri juridice ca Decizia 2008/615, astfel cum au fost modificate prin Tratatul de la Lisabona, și anume articolul 82 alineatul (1) litera (d) și articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE.
- 25 În subsidiar, Parlamentul arată că, chiar în cazul în care Curtea ar aprecia că articolele 82 și 87 TFUE nu constituie temeuri juridice adecvate pentru adoptarea deciziilor atacate, acestea din urmă ar trebui totuși să fie anulate, ca urmare a nelegalității *ab initio* a articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615, temeiul juridic reținut de Consiliu.
- 26 În această privință, Parlamentul susține că articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 creează un temei juridic derivat care simplifică modalitățile prevăzute în tratate pentru adoptarea unor acte legislative în domeniul vizat, întrucât acesta nu prevede nici inițiativa prealabilă a unui stat membru sau a Comisiei Europene, nici consultarea Parlamentului, în timp ce aceste elemente erau impuse prin articolul 34 alineatul (2) litera (c) UE, aplicabil la data adoptării Deciziei 2008/615.
- 27 În plus, în cazul în care Curtea ar considera că deciziile atacate constituie măsuri de punere în aplicare, procedura instituită prin articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 s-ar îndepărta de Tratatul UE, nu numai în ceea ce privește regimul inițiativei și inexistența consultării Parlamentului, ci și întrucât impune o decizie a Consiliului în unanimitate în locul unei decizii a acestei instituții adoptate cu majoritate calificată.
- 28 Consiliul consideră că articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 instituie o rezervare a competenței de executare în favoarea sa. Prin urmare, deciziile atacate ar constitui măsuri de punere în aplicare, iar nu acte legislative.
- 29 Consiliul susține, în această privință, că teza Parlamentului, potrivit căreia din faptul că articolul menționat prevede un vot în unanimitate rezultă că acesta vizează adoptarea unor acte legislative, nu ar respecta jurisprudența Curții potrivit căreia temeiul juridic este cel care determină procedura ce trebuie urmată, iar nu invers.

- 30 În plus, termenii utilizați la articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615, economia generală a acestei decizii și împrejurarea că actele adoptate în temeiul acestei dispoziții ar fi lipsite de obiective autonome ar permite să se stabilească faptul că aceste acte constituie măsuri de punere în aplicare a deciziei menționate.
- 31 În ceea ce privește pretinsa nelegalitate a articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615, Consiliul arată că din Hotărârile din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul (C-317/13 și C-679/13, EU:C:2015:223), și Parlamentul/Consiliul (C-540/13, EU:C:2015:224) reiese că diferența dintre procedurile prevăzute de această dispoziție și tratate nu poate să implice nelegalitatea acesteia, trebuind să fie avută în vedere mai curând o interpretare conformă.
- 32 În ceea ce privește mai exact cerința unui vot în unanimitate, Consiliul apreciază că argumentul Parlamentului este fondat pe o neînțelegere rezultată din redactarea neinspirată a articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615.
- 33 Astfel, în timp ce o decizie în unanimitate a Consiliului ar fi prevăzută în mod obișnuit prin evocarea „adoptării unei decizii de către Consiliu hotărând în unanimitate”, această dispoziție ar utiliza expresia mai ambiguă „decide în unanimitate”.
- 34 În acest context, Consiliul apreciază, pe baza economiei generale a Deciziei 2008/615 și a termenilor pe care îi utilizează, că procesul în cauză cuprinde în realitate două etape. Mai întâi, Consiliul ar trebui să efectueze constatarea factuală privind îndeplinirea condiției menționate la articolul 25 alineatul (2) din aceasta, ceea ce ar presupune o serie de acorduri, explicite sau tacite, ale tuturor statelor membre. Această etapă ar fi impusă de nevoia reală de a asigura integritatea și securitatea sistemului de schimb de informații între statele membre. Ulterior, Consiliul ar adopta o decizie, cu majoritate calificată, cu privire la stabilirea unei date de începere a transmiterilor.
- 35 Un sistem comparabil, caracterizat prin combinarea unei faze de verificare consensuală a bunei funcționări a unei rețele date cu o fază a deciziei oficiale a Consiliului ca urmare a acestei verificări, ar governa adoptarea diferitor instrumente juridice.
- 36 În ceea ce privește Decizia 2008/615, legiuitorul Uniunii, ca urmare a contextului istoric al adoptării acesteia, și anume integrarea mecanismului instituit prin Tratatul de la Prüm în cadrul juridic al Uniunii, nu ar fi diferențiat în mod suficient cele două etape ale procesului în cauză, transpunând consensul din prima etapă și majoritatea calificată din a doua etapă într-o singură cerință, cea a unanimității cu referire la etapa consensuală prealabilă.

Aprecierea Curții

- 37 Mai întâi trebuie să se constate că reiese cu claritate din textul deciziilor atacate că acestea sunt fondate pe articolul 25 din Decizia 2008/615 și pe articolul 20 din Decizia 2008/616 (a se vedea prin analogie Hotărârile din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-317/13 și C-679/13, EU:C:2015:223, punctele 28-31, precum și Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctele 23-26), acest din urmă articol limitându-se, în plus, să precizeze condițiile de adoptare a deciziilor vizate la articolul 25 din Decizia 2008/615.
- 38 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, alegerea temeiului juridic al unui act al Uniunii trebuie să se întemeieze pe elemente obiective, care pot fi supuse unui control jurisdicțional, printre care figurează finalitatea și conținutul actului (Hotărârea din 6 mai 2014, Comisia/Parlamentul și Consiliul, C-43/12, EU:C:2014:298, punctul 29, precum și jurisprudența citată).
- 39 Or, părțile nu sunt în dezacord cu privire la raportul dintre articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 și finalitatea sau conținutul deciziilor atacate.

- 40 Parlamentul susține în schimb, pe de o parte, că această dispoziție nu mai poate servi drept temelie juridică pentru adoptarea unor noi acte după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și, pe de altă parte, că ea este, în orice caz, nelegală.
- 41 În ceea ce privește argumentul Parlamentului potrivit căruia procedura prevăzută la articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 nu ar mai putea fi aplicată după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, trebuie amintit că Protocolul privind dispozițiile tranzitorii cuprinde dispoziții care privesc în mod specific regimul juridic aplicabil după intrarea în vigoare a acestui tratat actelor adoptate pe baza Tratatului UE anterior acestei date (Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctul 68 și jurisprudența citată).
- 42 Astfel, articolul 9 din acest protocol prevede că asemenea acte continuă să producă efecte juridice atât timp cât nu au fost abrogate, anulate sau modificate în temeiul tratatelor.
- 43 Or, Curtea a decis că articolul respectiv trebuie interpretat în sensul că o dispoziție a unui act adoptat în mod legal pe baza Tratatului UE înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și care prevede modalități de adoptare a altor măsuri continuă să își producă efectele juridice atât timp cât nu a fost abrogată, anulată sau modificată și permite adoptarea acestor măsuri în temeiul procedurii pe care o definește (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-540/13, EU:C:2015:224, punctul 47, și Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctul 70).
- 44 Rezultă că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona nu exclude, în sine, adoptarea unor acte cum sunt deciziile atacate în cadrul procedurii definite la articolul 25 din Decizia 2008/615. În consecință, argumentul Parlamentului potrivit căruia astfel de acte trebuie să fie întemeiate în mod necesar pe articolul 82 alineatul (1) litera (d) și pe articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE nu poate fi primit.
- 45 În consecință, primul motiv invocat de Parlament în susținerea acțiunilor sale va putea fi admis numai dacă se stabilește nelegalitatea articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615.
- 46 Parlamentul susține că situația se prezintă astfel, din moment ce rezultă din acest articol că modalitățile de adoptare pe care le instituie pentru măsuri precum deciziile atacate diferă de cele care decurg din procedura prevăzută în acest scop de tratate.
- 47 Or, reiese din jurisprudența Curții că, întrucât normele referitoare la formarea voinței instituțiilor Uniunii sunt stabilite de tratate și nu sunt nici la dispoziția statelor membre, nici a instituțiilor înseși, numai tratatele pot abilita, în cazuri speciale, o instituție să modifice o procedură decizională pe care o stabilesc. În consecință, a recunoaște unei instituții posibilitatea de a stabili temeiuri juridice derivate care permit adoptarea unor acte legislative sau a unor măsuri de punere în aplicare, fie în sensul unei îngreunări, fie în sensul unei simplificări a modalităților de adoptare a unui act, ar echivala cu a-i atribui o competență legislativă care depășește ceea ce este prevăzut prin tratate (Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctul 43 și jurisprudența citată).
- 48 În această privință, dat fiind că legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului respectiv, legalitatea articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 trebuie apreciată din perspectiva dispozițiilor care guvernau adoptarea unor măsuri precum deciziile atacate la data adoptării acestei decizii, și anume din perspectiva dispozițiilor articolului 34 alineatul (2) litera (c) și a articolului 39 alineatul (1) UE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-540/13, EU:C:2015:224, punctul 35, și Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctul 59).

- 49 Rezultă din aceste dispoziții că Consiliul, hotărând în unanimitate, la inițiativa oricărui stat membru sau a Comisiei, poate adopta acte legislative în toate cazurile conforme cu obiectivele din titlul VI din Tratatul UE, cu excluderea totuși a domeniilor vizate la articolul 34 alineatul (2) literele (a) și (b) UE și, hotărând cu majoritate, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestor acte la nivelul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 septembrie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-363/14, EU:C:2015:579, punctele 60-66). În ambele cazuri, aceste măsuri pot fi adoptate numai după consultarea Parlamentului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-540/13, EU:C:2015:224, punctul 36).
- 50 Reiese din cele ce precedă că procedura stabilită de dreptul primar căreia trebuie să îi corespundă procedura prevăzută la articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 va fi diferită după cum actele adoptate în aplicarea acestei dispoziții trebuie să fie considerate acte legislative sau măsuri de punere în aplicare.
- 51 În acest context, trebuie să se arate că Parlamentul nu contestă că legiuitorul Uniunii avea posibilitatea de a prevedea adoptarea unor acte cum sunt deciziile atacate ca măsuri de punere în aplicare. În schimb, Parlamentul susține că acest legiuitor a ales să nu utilizeze această posibilitate și că, dimpotrivă, a decis să își rezerve competența de a adopta astfel de acte.
- 52 Prin urmare, contrar celor susținute de Consiliu, acest argument al Parlamentului nu poate fi respins pentru simplul fapt că s-ar stabili, eventual, că rezultă din scopul și din conținutul actelor vizate la articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 că adoptarea acestora poate fi delegată unei autorități de executare, întrucât acestea nu stabilesc elementele esențiale ale unei reglementări de bază, a căror adoptare necesită efectuarea unor alegeri politice care se numără în exclusivitate printre sarcinile proprii ale legiuitorului Uniunii.
- 53 Astfel, dezacordul dintre părți nu privește acest aspect, ci mai curând problema dacă, prin adoptarea articolului 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615, legiuitorul Uniunii a decis să acorde Consiliului o competență legislativă derivată sau o simplă competență de executare.
- 54 În această privință, trebuie să se constate că dispoziția menționată nu califică în mod explicit actele a căror adoptare o permite.
- 55 Totuși, reiese din modul de redactare a acesteia că actul adoptat de Consiliu în acest cadru urmărește numai să asigure că capitolul 6 din Decizia 2008/615, care stabilește dispoziții generale referitoare la protecția datelor, a fost pus în aplicare pe teritoriul unui stat membru pentru a permite transmiterea către acest stat membru a datelor cu caracter personal prevăzute de decizia respectivă.
- 56 În consecință, rezultă atât din condițiile de adoptare a acestui act, cât și din efectele sale că legiuitorul Uniunii a intenționat să limiteze strict obiectul actului respectiv la punerea în aplicare a cadrului stabilit prin Decizia 2008/615, fără a încredința Consiliului sarcina de a efectua, cu ocazia adoptării aceluiași act, alegeri politice importante.
- 57 Această constatare este susținută de contextul în care se încadrează articolul 25 alineatul (2) din această decizie, care trebuie să fie luat în considerare în vederea interpretării dispoziției menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2014, M'Bodj, C-542/13, EU:C:2014:2452, punctul 34).
- 58 Astfel, această dispoziție este inclusă într-un capitol din decizia menționată care are ca obiect precizarea condițiilor care permit aplicarea, în statele membre altele decât cele vizate la articolul 25 alineatul (3) din aceasta, a mecanismelor de schimb de informații instituite prin aceeași decizie.

- 59 Trebuie de asemenea să se arate că decurge din articolul 20 din Decizia 2008/616 și din capitolul 4 din anexa la aceasta, la care articolul respectiv face trimitere, că acte precum deciziile atacate trebuie adoptate în urma unei proceduri de evaluare în principal tehnice efectuate de un grup de lucru al Consiliului și de o echipă de experți.
- 60 Aceste diferite elemente, combinate cu inexistența, în Decizia 2008/615, a oricărei referiri la adoptarea unui act legislativ sau la o eventuală voință a legiuitorului Uniunii de a-și rezerva competența de a reglementa domeniul în cauză, sunt de natură să indice că acesta, prin adoptarea articolului 25 alineatul (2) din această decizie, a decis să încredințeze Consiliului sarcina de a adopta măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia respectivă la nivelul Uniunii.
- 61 Această analiză nu poate fi repusă în discuție prin argumentele invocate de Parlament.
- 62 În primul rând, faptul că articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 precizează că Consiliul „decide în unanimitate” nu poate fi suficient pentru a demonstra că legiuitorul a înțeles în acest mod să facă referire la procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2) litera (c) UE pentru adoptarea actelor legislative.
- 63 Astfel, chiar dacă această procedură impune efectiv ca Consiliul să hotărască în unanimitate, nu se poate considera că enunțarea acestei unice norme privind votul, fără a menționa celelalte cerințe ale procedurii amintite, și anume inițiativa unui stat membru sau a Comisiei și consultarea Parlamentului, indică în mod clar voința legiuitorului Uniunii de a prevedea aplicarea sa.
- 64 Această analiză este susținută de contextul istoric în care se încadrează adoptarea Deciziei 2008/615. Astfel, după cum subliniază considerentul (1) al deciziei menționate, aceasta are scopul de a încorpora conținutul dispozițiilor Tratatului de la Prüm în cadrul legal al Uniunii Europene. Or, articolul 34 alineatul (2) din acest tratat prevedea un mecanism apropiat de cel instituit prin articolul 25 alineatul (2) din decizia menționată, care implica în special, în aplicarea articolului 43 alineatul (1) din tratatul respectiv, o decizie unanimă a miniștrilor din statele părți la acesta.
- 65 În al doilea rând, împrejurarea că articolul 33 din Decizia 2008/615 conferă Consiliului competența de a adopta măsuri de punere în aplicare a acesteia nu poate fi determinantă.
- 66 Într-adevăr, articolul 33 și articolul 25 alineatul (2) din această decizie au funcții semnificativ diferite. Astfel, în timp ce primul, care reflectă pur și simplu competența conferită Consiliului prin articolul 34 alineatul (2) litera (c) UE, vizează în general adoptarea unor măsuri de punere în aplicare a dispoziției menționate, cel de al doilea prevede adoptarea unor măsuri specifice în cadrul unui proces, prevăzut special de legiuitorul Uniunii, de autorizare a transmiterii de date cu caracter personal în statele membre altele decât cele vizate la articolul 25 alineatul (3) din aceeași decizie.
- 67 În consecință, faptul că legiuitorul Uniunii a decis să consacre articolul 33 din Decizia 2008/615 măsurilor de punere în aplicare a acesteia din urmă nu poate implica, în sine, că actele adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (2) din această decizie nu ar mai putea fi calificate drept „măsuri de punere în aplicare” și ar trebui considerate acte legislative.
- 68 În al treilea rând, împrejurarea că Consiliul nu a ales să intituleze actele adoptate efectiv în acest temei „decizii de punere în aplicare” nu poate fi invocată în mod util în susținerea argumentației Parlamentului, având în vedere inexistența unei consecințe juridice a acestei alegeri și data la care a intervenit.
- 69 În consecință, articolul 25 alineatul (2) din Decizia 2008/615 trebuie să fie interpretat în sensul că prevede adoptarea, de către Consiliu, hotărând în unanimitate, a unor măsuri de punere în aplicare a acestei decizii.

- 70 În această privință, argumentul Consiliului potrivit căruia dispoziția menționată ar trebui interpretată în sensul că prevede o procedură în două etape, care cuprinde o decizie adoptată prin consens urmată de o decizie adoptată cu majoritate calificată, este incompatibil cu modul clar de redactare a dispoziției respective, potrivit căruia „Consiliul decide în unanimitate” și, în plus, nu are nicio susținere în alte elemente ale Deciziei 2008/615.
- 71 În aceste condiții, împrejurările că alte acte ale Uniunii ar prevedea o procedură de acest tip sau că aceasta ar fi justificată de imperioase rațiuni politice, chiar presupunând că sunt dovedite, nu determină în niciun caz ca interpretarea propusă de Consiliu a articolului 25 alineatul (2) din această decizie să poată fi reținută.
- 72 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că, întrucât impune ca măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Deciziei 2008/615 la nivelul Uniunii să fie adoptate de Consiliu, hotărând în unanimitate, în timp ce articolul 34 alineatul (2) litera (c) UE prevedea că astfel de măsuri trebuiau să fie adoptate de Consiliu hotărând cu majoritate calificată, articolul 25 alineatul (2) din această decizie instituie în mod nelegal modalități de adoptare a unor măsuri, cum sunt deciziile atacate, îngreunate în raport cu procedura prevăzută în acest scop de tratate.
- 73 Rezultă că primul motiv invocat de Parlament este întemeiat și, în consecință, că deciziile atacate trebuie anulate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură

- 74 Întrucât primul motiv al Parlamentului a fost admis, iar deciziile atacate trebuie anulate în acest temei, nu este necesar să se analizeze al doilea motiv invocat de Parlament în susținerea acțiunilor formulate.

Cu privire la cererea de menținere a efectelor deciziilor atacate

- 75 Consiliul solicită Curții menținerea, în cazul în care ar anula deciziile atacate, a efectelor acestora din urmă până la înlocuirea lor prin noi acte. Parlamentul precizează că nu se opune acestei cereri.
- 76 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Curtea poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile.
- 77 În speță, a pronunța anularea deciziilor atacate fără a prevedea menținerea efectelor acestora ar putea să afecteze eficiența schimbului de informații dintre autoritățile competente ale statelor membre în scopul descoperirii și al cercetării infracțiunilor și, în consecință, al menținerii ordinii și securității publice. Or, deși Parlamentul solicită anularea acestor decizii pentru motivul că a fost utilizat de Consiliu un temei juridic nelegal, el nu le contestă nici finalitatea, nici conținutul.
- 78 Este necesară, în consecință, menținerea efectelor deciziilor atacate până la intrarea în vigoare a unor noi acte destinate să le înlocuiască.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 79 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Parlamentul a solicitat obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată.

80 În conformitate cu articolul 140 alineatul (1) din acest regulament, Republica Federală Germania și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia 2014/731/UE a Consiliului din 9 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date privind înmatricularea vehiculelor (VRD) în Malta, Decizia 2014/743/UE a Consiliului din 21 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește înmatricularea vehiculelor (VRD) în Cipru, Decizia 2014/744/UE a Consiliului din 21 octombrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește înmatricularea vehiculelor (VRD) în Estonia și Decizia 2014/911/UE a Consiliului din 4 decembrie 2014 privind lansarea schimbului automatizat de date în ceea ce privește datele dactiloscopice în Letonia.**
- 2) **Menține efectele Deciziilor 2014/731, 2014/743, 2014/744 și 2014/911 până la intrarea în vigoare a unor noi acte destinate să le înlocuiască.**
- 3) **Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.**
- 4) **Republica Federală Germania și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături